

VESTEM iz stare domovine "Napredek" doslej ni posvečal pažnje. Vzrokova za to je več. Prvi je pomanjkanje prostora, ki je pri tedniku na štirih straneh s toliko obilico uradnega gradiva večen problem. Če bi se hoteli dogodkov v domovini tudi le površno dotakniti, bi bilo to mogoče le v presledkih, vsled česar bi nastale neizogibne vrzeli. Drugič pa to nalogu v večji ali manjši meri vrši naše dnevno časopisje, in večina naših članov je brez dvoma naročenih na eden ali drug slovenski dnevnik. Končno je po naši sodbi tudi zanimalje naših naseljencev za to, kar se godi v starem kraju, z vsakim letom manjše. Na splošno jim ni veliko na tem, da bi zasledovali n. pr. potek političnih dogodkov v Jugoslaviji, kajti po vojni so nastale v domovini nove razmere, z njimi so stopile na pozornico nove stranke in novi ljudje, o katerih ameriški Slovenec jako malo.

Vezi, ki jih še vežejo na domovino, so največ posebne in šte postajajo z leti bolj in bolj rahle. Kdor ima svojce v domovini, jim piše od časa do časa, za god ali praznike, pismu priloži tudi kak dolar, če si ga more utrgati, in če želi od tam kaj zvesti, so to povečini novice, ki se tičejo rodnega kraja in ljudi, ki jih je poznal, predno je odšel v svet.

Ni s tem rečeno, da smo Slovenci v Ameriki pozabili na svojo rodno domovino. Ne, pozabili je nismo; vsak jo nosi v svojem srcu tako kot je bila tistikrat, ko je odhajal od nje, in nosil bo to njeno podobo, dokler bo živel. Toda zajelo nas je življenje Amerike, njeni problemi postajajo naši problemi, vživiljamo se življenje, ki nas obdaja, ono, ki je za nami, pa bledi.

* * *

OGROMNA večina izmed nas je prišla v Ameriko pred vojno, v sledi česar je povsem umljivo, ako imena kot Roosevelt, Hoover, Norman Thomas ali Al Smith za nas več pomenijo kot pa Jevtič, Stojadinovič, Davidovič ali Topalovič. Za prve vemo, kaj predstavljajo, kakšne so njih ideje, koliko pa je Slovencev v Ameriki, ki v resnicu zasledujejo in razumejo razplet političnih dogodkov v starji domovini oziroma Jugoslaviji, kjer je izva vojne nastala čisto nova politična orientacija, ozadje katere je večini izmed nas nejasno? Dokler so bili na pozornici Tavčarji, Kreki, Hribarji, Kristani in drugi predvojni obrazni, smo se še nekam orientirali, zdaj pa nam je že Korošec meglem, čeprav je vodja najmočnejše politične skupine v Sloveniji.

Obstoji pa ena vez, nevidna sicer, ampak še vedno jaka, ki veže nas in staro domovino. To je naš jezik—kulturna vez. Kar nas je bilo rojenih na oni strani, bomo do konca svojih dni najraje govorili slovensko. Da-siravno smo se pričeli angleščine, čitali bomo več ali manj slovensko, in pa—peli bomo slovensko. Tudi nekaj naše tukaj rojene mladine še vedno za silo govorji naš jezik in precej jih je med našimi mladimi, ki so aktivni celo v naših kulturnih, predvsem pevskih društvin.

Tu je polje—kulturno polje—na katerem bi se dalo še največ doseči. Ali, kje je kdo na odgovornem mestu v domovini, ki se tega zaveda, ali ki bi bil v tem pravcu celo pripravljen k storiti?

NAPREDEK

VOLUME I.

Cleveland, Ohio, November 18th, 1936

This issue in two sections

Official Organ of
The Slovene Progressive Benefit Society

Glasilo

Slovenske Svobodomislne Podporne Zveze

NUMBER 16

PREGLED VAŽNIH DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

V Washingtonu se je minuli teden vršila konferenca voditev Delavske nestrankarske lige, ki je v prošli kampanji stala za Rooseveltom. Duhovni vodja lige je John L. Lewis, predsednik premogarske unije, ki baš sedaj bije dvoboju s staro gardo pri Ameriški delavski federaciji radi industrijskega unionizma. Njegova tovariša sta George Berry, predsednik unije tiskarskih strojniv, in pa Sidney Hillman, predsednik močne unije v oblačilni industriji. Lewis in ostali voditelji niso nič prikrivali, da so se sezstali, da ukrepajo o nadaljnji korakih za vlogo, ki naj jo igra delavstvo v političnih borbah te dežele. Ta skupina se ne samo zaveda, da je mnogo pripomogla Rooseveltu do zmage, in da je torej delavstvo upravičeno do poštenega deleža sadovne zmage, temveč tudi odprtvo izjavila, da je čas nove opredelitev političnih sil te dežele pred dum in da bo delavstvo zastavilo ves svoj vpliv v prirogo gibantu, da Amerika končno dobi samostojno progresivno politično stranko.

"Mi hočemo biti v poziciji, da se bomo znali inteligenčno in učinkovito orientirati v vsaki politični istiaciji, ki jo prinese bodočnost," se glasi izjava konference. "Mi bomo kovali, dokler je železo še vroče," je prisestavljen eden izmed Lewisovih bristašev.

V Tampa, Florida, se je ta teden otvorila konvencija Ameriške delavske federacije, ki ima rešiti dilemo, ki je nastala, ko je federacija pred par meseci izključila 10 velikih unij, ki so se pridružile Lewisovemu odboru za industrijski unionizem. Predsednik Green skoro dnevno menja svojo takto glede "upornikov"; enkrat jim maha z oljeno vejico, drugič jih obmetuje s svarilnimi grožnjami, kar je dokaz, da ga odprt boj z Lewisom popolnoma nič ne mika, in da se on Lewisu bolj boji kot pa Lewis njega. Federacija je sicer "upornike" suspendirala, toda izključila jih ne bo zlepka, kajti s tem bi faktočno sama sebi prezreala vrat; uporne unije tvorijo hrbitenico federacije in če bi čekali teh unij definitivno nehalo prihajati na glavni stan federacije, bi Green in tovarisi najbrže ne vlekli dolgo visokih plač, kakšnih so sedaj deželi. Zato ni pričakovati, da bo konvencija kaj definitivnega ukenila. Bo dosti grmenja, pa malo dežja.

Lewis med tem izjavlja, da kampanja za unionizacijo masno-produkcijskih industrij se bo nadaljevala, dokler ne bo vseh 25 do 30 delavcev, ki so v njih zaposleni, organiziranih.

Stopinjam jeklarskih baronov so te dni sledili tudi magnati tekstilne industrije ter naznani, da bodo "sami od sebe" poslušali delavske mezdze za nekaj procentov, dočim številne druge korporacije poročajo, da bodo delavcem plačale bonusne. Vse to dokazuje prvič, da ameriške industrije zopet delajo ogrom-

ne dobiške, in drugič, da imajo industrijski magnati danes znaten rešpet pred faktično in še bolj pa pred potenčno silo delavstva.

Ce bo Rooseveltova administracija v prihodnjih štirih letih vsaj približno toliko lojalna delavstvu kot je bilo delavstvo njih v minuli volilni borbi, potem bo do prihodnja štiri leta tvorila važno poglavje v razmahu ameriškega delavskega gibanja. Prav tako važno seveda je, da se ljudske mase ne bodo pustile uspavati od nenadne "dobrotljivosti" industrijskih kraljev.

Zvišanja mezd, dividende in bonusi, ki so bili naznanjani iz-za ponovne izvolitve Roosevelta, znašajo nad četrt milijard dolarjev.

Ravnatelj javnih del Harold L. Ickes je izjavil, da bo apeliral na predsednika Roosevelta, da baziast svoj vpliv v kongresu v svrhu stalnega programa javnih del, čigar glavni smoter naj bi bil odprava "slumov" in gradnja cenih delavskih stanovanj. Obstojec je skupaj na javna dela namreč poteka prihodnjega junija. Za ta namen se bo prosilo kongres, da dovoli 460 milijonov dolarjev.

Unija avtih delavcev v Detroitu, "United Automobile Workers of America," je naznana, da bo začela z veliko organizacijsko kampanjo, pri kateri ji bo pomagal Odbor za industrijsko organizacijo. Unija med drugim zahteva progresivno redukcijo delovnih ur, dokler se iznova ne uposi vseh delavcev, katere so izpodrinili stroji, odpravo priganjaštva, 40-urni delovni teden in 8-urni delovni dan ter življensko letno mezzo.

Detroit. — 18-letni srednješolski dijak Frederick Mangas je rekel, da v desetih minutah lahko izpije pint žganja. Rečeno storjeno. Potem je napravil nekaj korakov in se zgrudil. Čez nekaj ur je bil mrtev.

Tieland, Alta. — Vsled obupa, ker je izgubil delo pri železnici, je Carl Sheits ubil delavca ki je dobil njegovo delo, njegovo ženo in 3-letnega sinčka ter še dva druga moška. potem pa je še sebi pognal kroglo v glavo.

to se je vršila špekakularna zračna bitka nad Madridom, tekom katere so vladni letali izbili na zemljo šest velikih fašističnih letal. Grozodejstva fašistov, ki so ponovno vsili bombni dež na Madrid ter pobili par sto civilistov, med katrimi je največ žensk in otrok, nimajo zaželenega cilja, da bi namreč med prebivalstvo napomila s paniko, temveč le jačjo odpor ljudstva in delavskih čet. Važno vlogo v bojih pred Madridom igra vladna tujška legija, katero so organizirali prostovoljci iz raznih inozemskih dežel.

Sovjetska vlada poroča, da je prišla na sled široko razpredeleni fašistični zaroti, pri kateri je bilo vdeleženih 23 nemških državljanov, katere se je aretiralo. Nemčija je proti aretaciji jam takoj dvignila protest, toda sovjetska vlada je odklonila sprejem tozadevne protestne preše celo v ofenzivo. V soto-note.

Španska civilna vojna je še vedno poglaviti dogodek na evropski pozornici. Rebeli še vedno brezuspešno našakujejo Madrid; toda vladne čete jih niso samo odibile, temveč so delno preše celo v ofenzivo. V soto-note.

BRATSKO ORGANIZACIJE V JEKLARSKI KAMPANI

Na nedavni konferenci bratskih organizacij v Pittsburghu, Pa., ki so prijavile sodelovanje z odborom za unionizacijo industrije jekla in železa, je bilo navzočih skupno 389 delegatov, ki so skupno zastopali 230 narodnih in krajevnih bratskih organizacij ter društev, ki skupno štejejo 518,285 članov. S. S. P. Z. je bila zastopana potom federacija SSPZ v zapadni Pennsylvaniji. Pričakuje se, da bodo društva, ki spadajo v federacijo, na tej važni seji standotno zastopana. Med drugim se bo volilo odbor za prihodnje leto.

Skupna društva SSPZ imajo v soboto 21. novembra zvečer redno sejo v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd.

Novice iz življenja naših ljudi širom Amerike

Seje SSPZ federacij

V nedeljo 29. novembra ob 10. uri dopoldne se bo vršila v Slov. Domu v Pittsburghu letna seja Federacije društva SSPZ v zapadni Pennsylvaniji. Pričakuje se, da bodo društva, ki spadajo v federacijo, na tej važni seji standotno zastopana. Med drugim se bo volilo odbor za prihodnje leto.

Skupna društva SSPZ imajo v soboto 21. novembra zvečer redno sejo v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd.

Društvene prireditve

Društvo št. 101 v Denverju, Colo., bo priredilo 25. novembra, na večer pred Zahvalnim praznikom, domačo zabavo, ki se bo vršila v Slovenski dvorani na Washington Street. Članji v prijetljivi društva so vabjeni k vdeležbi.

Skupno zabavo bosta imela v sredo 4. decembra zvečer oba clevelandska Vrta, št. 5 in št. 11, katero priredijo Skupna društva SSPZ v priznanju našim mladim članom, ki so se takoj sijajno izkazali pri proslavi 10-letnici Skupnih društev.

Veliko veselico s programom bo bila imela v Chicagu v nedeljo 20. letnega rojaka Edwarda Sparjejarja in mu zlomil nogo. — V Kemmererju, Wyo., se je pri delu v premogovniku smrtno ponesrečil John Vodnik, ki je avto povozil 20-letnega rojaka Edwarda Sparjejarja in mu zlomil nogo.

Veliko veselico s programom bo bila imela v Chicagu v nedeljo 20. letnega rojaka Edwarda Sparjejarja in mu zlomil nogo. — V Kemmererju, Wyo., se je pri delu v premogovniku smrtno ponesrečil John Vodnik, ki je avto povozil 20-letnega rojaka Edwarda Sparjejarja in mu zlomil nogo.

Veliko veselico s programom bo bila imela v Chicagu v nedeljo 20. letnega rojaka Edwarda Sparjejarja in mu zlomil nogo.

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vprzorila igrico "Otrok je bolan," in nastopila bosta dva pevska zbor "Prešeren" in "Slovan."

Za božičnico, s katero se bo razveselilo mladino, se pripravljajo tudi društva SSPZ v južnem koncu Chicaga. Miklavž večer priredi tudi društvo št. 239 SSPZ v Braddocku, Pa., in sicer v dvorani SNPJ. Mladina bo vpr

NAPREDEK

GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKE SVOBODOMI
SELNE PODPORNE ZVEZE.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasom: 40c palec za posameznike; 35 palec za društva
Naročnina za člane 78c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.00

PROGRESS
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENE PROGRESSIVE BENEFIT SOCIETY

Owned and Published by the Slovene Progressive Benefit Society

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.78 per year — nonmembers \$1.50
foreign countries \$2.00

Advertising rates: 40c net for individuals; 35c net for societies

NAPREDEK Naslov uradništva in upravnštva:
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, O.
Telephone: HENDERSON 5811

VOL. I. 104 NUMBER 16

Entered as Second Class Matter August 5th, 1936, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August 24, 1912.

Nevidna imovina-dobra volja

VSAKO PODJETJE ima poleg imovine fizičnega značaja tudi premoženje, katerega se sicer ne da prijeti z rokami, ki pa navzlic temu obstoji in je včasih vredno celo več kot pa navadna imovina. Tej vrste imovini pravimo "dobra volja." Dobra volja pride v poštev pri vsaki večji kupčiji. Kdor je n. pr. kdaj kupoval trgovski lokal, ki je že dalj časa posloval na gotovem kraju, je odkril, da je moral plačati ne samo za blago in opremo, temveč tudi za ugled in dobro — na kratko, za dobro voljo — katero si je pridobil lastnik tekem časa, ko je vodil podjetje.

SSPZ ni trgovsko podjetje v navadnem pomenu besede, dasiravno je temeljno in zakonito razmerje med organizacijo in članstvom "trgovsko" — to se pravi, Zveza se proti plačevanju določenih prispevkov zavezuje, da bo plačala zavarovanec, njegov družini ali kogarkoli pač zavarovanec sam določi gotovo sveto v slučaju nesreče, bolezni ali smrti. Kot bratska organizacija nudi Zveza svojim članom tudi druge koristi in ugodnosti, ki so delno gmotne, delno pa moralne. Zanje plačujemo sicer vsi enako, ampak deli se jih ne samo na podlagi sante, ki smo jo vplačali kot posamezniki, ampak v poštev se vzame tudi položaj in potrebo posameznega člena. Zveza ima n. pr. dobrodelni sklad, iz katerega se je v preteklih letih pomagalo stoterim članom, in do gotove meje spada v to kategorijo tudi starostna podpora. In so ugodnosti in koristi, uporaba katerih odvisi od volje in razpoloženja člena samega. Na primer družabnost, ki je neločljiv del vseake bratske organizacije. Zveza poleg tega izdaja svoje lastno glasilo, ki obvešča članstvo o delovanju organizacije, s članki, poročili in drugim čitovim, pa jih obenem vzpodbuja k zanimanju za druga vprašanja, ki so važna za našega naseljenca v Ameriki. Z organiziranjem mladine jači tudi razmerje med starši in otroci. Zveza torej vrši tudi poljudno izobraževalno in socialno delo. Če se vzame v poštev vse aktivnosti organizacije, ki se jih nikakor ne da klasificirati med posle trgovinskega kalibra, postane jasno, da so njene izredne ali prostovoljne aktivnosti prav tako važne kot redne ali obvezne.

V tem obstoji ogromna razlika med bratskimi organizacijami in navadnimi inšurenci kompanijami. Član bratske organizacije se zaveda — in če se ne, bi se moral — da je ona izključno njemu posvečena, da mu nudi vso pomoč, materialno in moralno, ki je pod danimi okoliščinami mogoča, na kratko — da organizacija obstoji radi njega, ne pa on radi nje. Vse, kar organizacija premore, je kolektivna last članstva, in članstvo samo in nihče drugi, ima kontrolo nad njeno lastnino. Z njim se ne more okoristiti noben posamezni član. Bistvo trgovskih zavarovalnic je popolnoma nasprotno. Pri njih je prodajanje zavarovalnine le sredstvo za kopičenje dobičkov, katere ima peščica oseb, ki družbo lastujejo ali kontrolirajo. Ljudske mase, ki so ustvarile njih bogastvo, nimajo nad njim nobene direktne kontrole. Uradniki takih družb si n. pr. nakazujejo ogromne plače, toda ljudje, ki so delni skupaj znosili, tega ne morejo preprečiti. In, ali ste že kdaj pomislili, zakaj te družbe ne prodajajo bolniške ali operacijske zavarovalnine navadnemu delavec? Zato, ker zavarovanju te vrste ni nobenega dobička. Prdoča pa vam skušajo čim več življenske zavarovalnine, in če je pravzaprav ne zmorete, tem bolje — ne za vas, ampak za kompanijo, kajti ravno v zgodaj zapadlih policeah je največ denarja, največ dobička.

Proučujte zadevo od katerekoli strani, za delavca ni boljše zavarovalnine kot je zavarovalnina dobre bratske organizacije. Je to najcenejša in najboljša zavarovalnina, ki jo zmore povprečen človek. In ni dvoma, da med našimi domačimi organizacijami je bas SSPZ — na najbolj naprednih po načinu poslovanja, kajti ona nudi faktično vse, kar moderno bratsko zavarovanje

sploh nuditi more. Kot njen član imate obenem zavest, da podpirate napredno ustanovo, ki s svojim delom dviha ugled in pospešuje napredok našega ljudstva v Ameriki v splošnem. Ako celo vsako navadno podjetje posega imovino nematerijalnega značaja, katero označujemo z "dobro voljo," koliko več takega premoženja ima še organizacija kot je naša Zveza. Njeno delo predstavlja silno in neprecenljivo zalogo dobre volje, ki je v kredit organizaciji in vsakemu njenemu posameznemu članu.

Tajnikom se priporoča, da takoj zabeležijo novo plačilno starost in novo certifikatno številko na članske matice in v tajniško knjigo, čim so jim novi podatki znani, in v bodoče se naj poslužujejo le teh starosti in certifikatnih številk v poslovanju z gl. uradom. Na ta način bodo podatki na vsaki listini pravilni, ne bo potreba večnih popravkov, in tudi ugotovljeno, je takoj, za katerega člana je dotična listina namenjena. Številke certifikatov, pod katerimi člani niso več zavarovani, in pa starost ob pristopu v Zvezo, ako ni ista kot plačilna starost, je le zavajalna in dela tendenco za pomote.

Dokaz starosti

Piše: WILLIAM RUS, gl. tajnik

Skoro dokazano je, da niti 10% članov, če izvzamemo one, ki so prestopili iz mladinskega oddelka, nimajo vpisanega prvega rojstvenega datuma v svojih prošnjah za pristop v Zvezo.

Pomote v starosti niso v vseh slučajih velike; pri nekaterih je pomota le za nekaj dni, pri drugih za nekaj mesecov, kar ne vpliva na članovo plačilno starost. Je pa veliko slučajev, kjer take pomote znašajo leta in skozi take je Zveza prikrajšana na asesmentu, ker član plačuje po nižji starosti kot bi moral, aka bi bila prava starost navedena v prošnji za pristop.

Kolik odstotek članov je pod napačno starostjo, se določeno povedati ne more; sodeč po slučajih umrljivosti v zadnjem in letošnjem letu do tega dne, jih je, kot rečeno, približno 10%. In značilno pri tem je, da sleherni ima podana nižja, noben slučaj doslej ni bil še najden, da bi bila podana starost višja od prave.

Marsikdo je mišljena, da je svota v poštevu, radi plačevanja po nižji starosti od prave, malenkostna svota. Se moti. V nekaterih slučajih je res malenkostna, v drugih pa visoka. Ne dosti manj od \$100 je moral že počedini doplačati radi take pomote. In če je takih slučajev več, lahko Zveza zgubi več stotov na leto, skozi nepravilne plačilne starosti članov.

Stevilni taki slučaji, ne samo pri naši, temveč tudi pri družih organizacijah, so le-te pripravili do večje pažnje. Skoro vsak certifikat, ki ga izdajo, vsebuje določbo, da mora biti z dokazom smrti člana predložen tudi dokaz starosti umrlega. Tako določbo vsebujejo tudi vsi novi certifikati članov te Zvezze in zadnja konvencija je tako zahtevala stavlja tudi v pravila.

Ta zahteva je poštena za vse, za člana in Zvezo. Clanski certifikat vsebuje določbo, da se članovim koristnikom povrne preplačano svoto, ako je plačeval po višji starosti od prave, nasploh pa morajo koristniki Zvezi doplačati, kar je član premalo plačal skozi nižjo plačilno starost.

Kljub temu, da dokaz starosti zahteva certifikat in pravila, ter še posebna listina, ki se je pošlje ob prilikah smrti kakega člana v društveni urad, se malokdo na to zahteva ozira. Ostane prezirna. Dopošljatev take listine se mora urgirati po dva ali trikrat, predno se jo prejme. To pa zavlačuje izplačitev posmrtnin.

Ne v certifikatih in ne v pravilih ni pisano, kako listino se mora poslati za dokaz starosti v gl. urad. Zato smo zelo liberalni v takih slučajih. Vpoštovamo vsako listino, iz katere se da sklepni pravo starost. In če takia listina pokaze, da starost sliči oni, ki je navedena v prošnji za vstop, se jo smatra za zadostno. Zavrnite tak poslanji dokaz le, ako je razlika med eno in drugo bilježbo prevelika in zahteva se pravi uradni rojstni list, ali kako drugo uradno listino, v kateri je naveden dan, mesec in leto rojstva.

Imam ponovni apel na društvene tajnike, da se temu pozivu odzvoje brez nadaljnega opominjanja. Vsak tajnik naj zahteva tako izkazilo od koristnika, ali koristnikov. Ako ga ne dognesejo, bo njih krivda, ako bodo posmrtnino prejeli kasneje, kot bi jo lahko. In naj pripomnim, da se listino, poslano za dokaz starosti, vrne, na zahtevo.

Ne dolgo nazaj sem prejel od nekega društvenega tajnika odgovor, na zahtevo, da naj poslje dokaz starosti umrlega, da ga ne more od umrlega dobiti; če bi ga hotel imeti, zahtevati bi ga moral takrat, ko je pristopil.

To je seveda izgovor, a slab. Saj od mrtvega se ne zahteva dokaza, pač pa od njihovih koristnikov. In če hočajo prejeti koristniki umrlega zavarovalnino, se bodo že potrudili, da dobre dokumente zaupustnikove starosti.

Enkrat smo res imeli v pravilih določbo, da mora poslati za vstop, star nad 40 let, doprnesti dokaz starosti, predno je sprejet. Ta točka pa je bila ovira napredku. Marsikdo radi nje ni pristopil, ker slučajno ni imel zahtevane listine pri roki, drugi pa je podal za starost 38. ali 39. leto, pa se je zahtevi izognil. In s tem je bila Zveza dvakrat na izgubi.

Sedanja določba je boljša. Zahteva se dokaz od onega, ki ima kaj za dobiti in ne od takega, ki nimajo nikake tirjative.

Vsi člani, ki ima kako izkazilo starosti, ga lahko pošlje v gl. urad takoj. Ko se zabilježi podatke, se mu izkaz vrne. S tem prihrani svojim koristnikom sitnosti, ki jih drugače utegnejo imeti po njegovi smrti.

Priporočilo tajnikom

M. G. KUHEL, gl. blag.

Skoraj dve tretjini članov je že spremnilo svoje certifikate iz razreda A v B. Vsaki izmed teh je dobil novo certifikatno številko, kar tudi novo plačilno starost. Mnogo tajnikov to popolnoma ignorira in še vedno rabijo stare certifikatne številke in staro plačilno starost. Le-te vpišujejo na vse uradne listine v poslovanju med društvi in Zvezo, in v mnogih slučajih je to zelo komplikirano za objektive gl. urad.

Fakt seveda obstaja, da imamo še vedno v rabi razne listine, na katere se zahteva, da tajnik zapiše članovo "starost ob pristopu." To vprašanje je zavajalno in odgovarjalno bi potrebi le te daj, ako bi člani nikoli ne spremnili plačilne starosti. Slednja bi namečila "starost ob pristopu." Dokler ne bodo vse uradne listine izpolnjene, se naj tolmači slovito vprašanje za: Sedaj plačilna starost. Rabi naj se torej starost, pod katero član resnično plačuje assessment in ravnatako tudi certifikatno številko, pod katero mu je bil izdan zadnji certifikat. To velja za vse listine, bolniške in operacijske kaznolice, kartu prijave bolnini, itd. ... Člani vsakega društva so razvrščeni po novi plačilni starosti in po novih certifikatnih številkah; kar je bilo staroga, je sedaj nerabljivo.

Tedenski pomenki

A. ZAITZ

Še dober mesec in Božič bo la prva, katera je v naselbini v Chicagi se pridno pripravljamo na Božičnico Vrteca. Omenil sem že, da so se v ta namen združila tri društva na južnem delu mesta — to so: št. 19, 100 in 197. — katere bodo sodelovala z Vrtem ter pripravila darila za vse člane mladinskega društva. Programom. "Pošli mi kako slovensko kratko igro ali deklamacij", mi piše. Njegovi želji za enkrat nemore ustrezeti.

Kakor ne morem ustreziti vsem, katerim želim s popravki mesečnih poročil. Ko se nekoliko poleže ofenziva, spremišnjanje certifikatov, bom morda našel nekaj časa tudi za kaj drugega. Za sedaj pa prosim oproščenja br. Joseph Draslerja in druge. Nikoli poprej ni bil takrat kratek kakor je sedaj v Chicagi. Podaljšujem ga sicer iz osem na deset, celo 12 ur, pa sem še vseeno prekratek. Vrtec 1. želim, da gredo z Božičnico vseeno naprej. Ker je v Forest City mnogo zavednih staršev otrok članov Vrteca, sem gotov da bodo br. Draslerju nudili isto pomoč, isto naklonjenost, kot so jo nekdaj meni. Glavno je, da ne opustite tradicije prejšnjih let.

Jaz pa bom po svoji moči skušal za letos pomagati tukajšnjemu Vrtecu. Ne morem sicer kakovitosti, da bo priredba dobro obiskana in dosegla zaželeni namen. Namen razveseliti v prvi vrsti našo mladino, ter jo spodbuditi za našo stvar; s tem da bodo ohranili spomin na lepe prizredek in darila, bodo ob enem ohranili spomin na vas. To je končno vse, kar ostalo cd nas — spomini na dobra dela, katera smo vršili.

IZ mojega bivšega mesta sem prejel veselo sporočilo. Tamkajšnji Vrtec št. 1. je imel uspešno zabavo (Halloween party). Sedaj pa se pripravljajo za Božičnico. Božičnica v Forest City je že nekaj navadnega leta, ki je v Chicagi ni sem zguibil, vendar pa bo vzel čas, predno se bom spoznal z vsemi, kakor sem bil tamkaj. Chicago ima namreč to slabost, da je velika, kaj se je vse na piknikih na veselicah! Če se je pohodil, je tudi pelo in vse je bilo živilo, volje, danes pa — pa kaj bi vse. Vrtec 1. želim, da gredo z Božičnico vseeno naprej. Ker je v Forest City mnogo zavednih staršev otrok članov Vrteca, sem gotov da bodo br. Draslerju nudili isto pomoč, isto naklonjenost, kot so jo nekdaj meni. Glavno je, da ne opustite tradicije prejšnjih let.

Ker se tice dela na društvenem polju, ne moremo nič napredovati pri članstvu. Res je kampanja za pridobivanje novih članov še sedaj odprtta, ampak v naši naselbini je težko, ker je majhna, imamo pa tri društva v naselbini. Kar nas je naše ljubezni v naselbini, naj pa jaz malo poročam. Z delom se ne moremo dosti pohvaliti, ker je bolj slab zasluzek, ravno tukaj, da človek shaja. To je še ena milost, da imamo jesen lepo, da smo vsej pridelek lahko spravili pod streho.

Ker se tice dela na društvenem polju, ne moremo nič napredovati pri članstvu. Res je kampanja za pridobivanje novih članov še sedaj odprtta, ampak v naši naselbini je težko, ker je majhna, imamo pa tri društva v naselbini. Kar nas je naše ljubezni v naselbini, vsi spadamo k eni ali drugi organizaciji, kar pa se drugih narodnosti, kar pa je bilo vse tukajšnji Vrtec. To je bilo zabave in veselja! Zdaj pa mi vabimo one, da nas poslušajo na 24. decembra zvečer. Vpriborili bodo igro. Kar tako naprej, starše pa pozivajo, da vpišajo svoje male v Vrtec, kjer se mladina z veseljem zanima za organizacijo, ker je sama zase. Ko je mladina v Burgettstownu, Pa. 24. oktobra priredila veselico, se je vdelovali vse tukajšnji Vrtec. To je bilo zabave in veselja!

O tem bo še kaj več poročano na angleški strani, tako, da bo mladina sama lahko čitala. Naj bo dovolj za danes. Povzdrav vsem članom in članicam S. S. P. Z.

Mary Bogataj, taj.

* * *

ALI BODO APELI POMAGALI?

Yukon, Pa. — Kot vsako leto, tako bo najbrž tudi letos veliko vabil in apelov na članstvo, da se vdeležijo društvene

Svoje čase je ob tem času letu v metropoli vse vredno kipelo. Proslavljanje svetega Martina, patrona vinske krajine, se je vršilo po starci še, je zahtevala, da se novo blaženi kipelo pod probicijo. Zlasti pod probicijo je sveti Martin velik svetnik, njegova roba visoko uvaževana. Tako je bilo nekaj od kar je prob

ZAPISNIK SEJE GL. UPRAVNEGA ODSEKA SSPZ

31. oktobra in 2. novembra, 1936, Chicago

Brat John Kvartich, gl. predsednik, otvor redno seje gl. upravnega odseka ob 9. uri dopoldne. Navzoči so: br. Kvartich, predsednik, William Rus, tajnik, Anton Zaitz, pomični tajnik, M. G. Kuhel, blagajnik in Michael Vrhovnik, direktor mladinskega oddelka in angleško poslujočih društva. Ne-navzoč je brat Rudolph Lisch, podpredsednik, o katerem poroča brat Vrhovnik, da se ne bo udeležil seje vseh prezasposlenosti. Oprostilo se vzame na znanje.

Brat Kuhel sprejme vodstvo zapisnika te seje.

Zapisnik sej gl. upravnega pododseka z dne 18. julija in 1. avgusta, 1936, se sprejme. Zapisnik seje dne 10. septembra, 1936, je sprejet s po-pravkom in pojasnilom, da se čezurino delo v gl. uradu vrši radi preoblega dela v zvezi s spremembami certifikatov iz razreda A v B, in ne radi brata Zaitza, ki se izrazil, da v zapisniku ni bilo jasno povedano in smatra, da je bil osebno prizadet.

Brat Kvartich poroča, da je posetil prireditve Vrteča štev. 103 v White Valley, Pa., ki je imela jake lepoti posej od strani odraslih in mlajših članov; basket društva Challengers na čast baseball igralcem društva Progressors, Pirates in njih lastnimi članom, ki je zelo izborni izpadel, ter par drugih prireditiv. Zanimanje za SSPZ se mu vidi precej živo in koristno, in prepičan je, da bodo vse te prireditve Zvezni v dobrobit. Nadaljnji poroča, da se mu je posrečilo ustavnost aktiven Vrtec pod pokroviteljstvom društva Progressors, ter da je za začetek pridobil 50 novih članov v ta Vrtec. — Poročilo se z odobravjanjem vzame na znanje.

Brat Vrhovnik poroča, da je uradno zastopal Zvezno na 10-letnici Skupnih društv SSPZ v Clevelandu, kjer je tudi kazal premične slike vzezte na olimpijadi leta 1935 in 1936. Priredba je bila obiskana v velikem številu in program je bil zelo bogat, obširen in jako uspešno podan, kar pomeni, da je bila celo pridrevena v pridnih, delavnin in izkušenih rokah voditeljev našega članstva v Clevelandu. Obenem poroča, da je posesti prireditve društva Challengers in kraj premične slike. — Poročilo se vzame na znanje.

Brat Joseph Medle in William Butara, člana društva štev. 162, prosita za denarno pomoč v svrhu stroškov. Pohajata v učiteljsko šolo. Seja jima odobri po \$15.00 vsakemu iz dobrodelnega skladca.

Prična za denarno poroč brata Matt Snajder, člana društva štev. 187, je odloknjena, ker je vložena potom drusvenega tajnika in nima potrdila od strani drusvene seje in drusvenega odbora.

Društvo štev. 198 je odobrilo prošnjo brata Ludwig Batista za izredno pomoč v zvezi s avtomobilsko nezgodbo na poti na olimpijado v Chicago. Pojasnen je slučaj, da se je dotični član, ki so bili prizadeti v tiz delov, dovoljen v Chicago prostro hranjanju, in obenem jem je čakaški odbor posodil sveto \$10.00 za povrat v Cleveland. Zaključek seje, da je na to prošno odobri sveto \$10.00, pod pogojem, da se isto sveto vrne čakaškemu odboru zadnje olimpijade.

Daniel Turkalj, članu društva štev. 222, se dovoli tri mesečne asesmente iz dobrodelnega skladca.

Vrtec štev. 160 in društvo štev. 227 v Chicagi pridrepta skupno veselicino, predstavo dne 6. decembra. Prosijo za mali oglas.

Br. John Kuk, tajnik skupnih društv SSPZ v Clevelandu, poroča, da je njih federacija imela do \$18.700 stroškov z nabavo oblik in kap baseball-igralcev društva 198 in 204 ter Vrteč 5 in 11. Zele, da bi jim Zvezna deloma pomagala kriti te stroške. Tako vrnjeni asesment se zamenja za uporabiti za plačitev bodočega asesmenta ali se ga sme uporabiti za Vrteče priredbe in zabave.

Brat Rus priporoča, da se v gl. uradu sklenjenega gledce posojil na certifikate članov. Sprejetih je bilo sicer več predlogov, a med njimi tudi eden, ki dolča, da tozadne načrt izdelja gl. upravnemu odseku do prihodnje seje gl. odbora. — Po kraju razpravi je zaključeno, da gl. upravnemu odseku, oziroma gl. upravnemu pododseku izdelka primeren načrt in ga predloži prihodnji seji gl. odbora.

Brat Zaitz apelira, da bi se zapisnike vseh sej, tudi sej upravnega pododseka, dokler ni prejel zapisnika letne seje gl. odbora, kasneje ga je pa se drugo delo v gl. uradu oviralno, da bi bili zapisniki preje izdelani in priobčeni.

Društvene zadave

Brat Rus poroča o zadevi društva štev. 18. Girard, Ohio, kjer se 11 članov pritožuje, ker je društvo zaključilo obdržavati redne seje v drugih prostorih in ni več v Slov. Nar. Domu.

Ti člani žele dobiti ali svojo poslovno ali pa svojega zastopnika, ki bi imel pravico pobirati asesment, kajti starenemu društvu ne bodo asesmenta več plačevali, dokler se seje vrše izven Nar. Domu. Cita poročilo društva štev. 18, v katerem društveni tajnik podaja razlage, čemu je društvo prislo do zaključka, da preseli svoje blagajnice drugam. Narodni Dom ni več last društva ali njih članstva, temveč je v rokah privatnih delničarjev, ki jim računajo visoko stanarine za rabo zborovalne sobe. Društvo je zaključilo že na letni seji meseca decembra 1935, da ima odbor pravico slediti za drugo dvorano, itd. Brat Rus citira pismo, ki ga je on pisal društvu v odgovor. Sinatra, da se v vseh slučajih upošteva zaključek več članstva in to tudi v tem slučaju. Društvo šteje 98 članov, a nezadovoljni je le 11. — Zaključek seje, da se potrdi odgovor gl. tajnika in se odobi postopanje večine. Pritožujoči stranki se ne more ugoditi, ker ni zadostnih vzrokov, da bi se društvo ceplio na dvoje.

Gl. tajnik predložil pritožbo g. Uršule Povše v zvezi s posmrtnino za pokojnim članom Jos. Brate. Pritožuje se, da njena prošna ni bila resena pravilno in zahteva, da se ji vrnejo vse liste, na podlagi katerih tira svoj delez. Mnene seje gl. upravnega odseka je, da je zadevo že rešila najvišja instanca (koncija), torej se pritožuje ne more upoštevati. Zahtevanih listin se ne vrne, ker so iste ravnotak do dokaz Zvezinega stalisača cedulke, sedanje račune pa da se plača po dogovoru.

Predčita se pismo od Northern Trust Co., v katerem se banka pritožuje nad novo odredbo zadnje konvencije, glede na nima posmrtna načina za posmrtnino svojima prijateljem John Semrov in Paul Koss. Podaja izjavo, da nima živečih sorodnikov, ki bi bili odvisni od njega, ali pa od njih. Ker operoka odgovarja pravilom, se jo odobri.

Br. Sebastian Pošebal, član društva štev. 131, želi zapustiti celo posmrtnino društva. Istotako podaja izjavo, da nima sorodnikov, ki bi bili odvisni od njega. Operoka se odobri.

Br. Luká Verhovnik, član društva štev. 54, želi zapustiti svojo posmrtnino prijatelju Fr. Kalanu. V Ameriki ni

da se poslovanje vrši kot dozad, to je, da gl. predsednik podpisne vse čeke v zneskih preko \$5.000, kot je zaključila konvencija, kajti gl. odbor miti njegovi pododseki nimajo pravice in modi omjevati konvenčni zaključek. Predlog je soglasno sprejet.

Predloženo je pismo od Illinois Fraternal Congressa za finančno podprtje Community fonda mesta Chicago. Ker je seja menjava, da se Zvezna ne more udejstvovati in pomagati fondu za revne le v enem mestu, temveč kjerkoli posluje se prošne ne upošteva.

Ohio Fraternal Congress vabi na sejo, ki se ima vršiti v Columbus, Ohio, dne 12. novembra, 1936. Ker Zvezna ni članica tega Kongresa, je zaključeno, da se zastopnika ne pošije.

Gl. tajnik želi navodila, kateri certifikati se naj upelje za mladinski oddelek, da zame podati aktuarju potrebna navodila. Gleda certifikatu in aktuarju se vname splošna razprava. Vprašanje certifikatov se prepušta gl. upravnemu pododseku v restev; glede aktuarja je zaključeno, da se dobri novega, ako star aktuar ne odgovarja Zvezinim potrebam.

Gl. tajnik nadalje predloži pritožbo do društva štev. 15, 38 in 179, ki se nikakor ne strinjam, da bi spremeni certifikate iz razreda A na B, in obsojajo 9. redno konvencijo, ker je sprejela tak zaključek. O predmetu se razpravlja v splošnosti in v govoru poselje, bratje Vrhovnik, Kuhel, Kvartich, Rus in Zaitz. Konvenčni zaključek je v veljavni in se ga ne spremeni. Pritožbo se bistveno od članov, ki se niso poslužili konvenčne sistema za spremembo certifikatov, temveč starega, in vsega se jem je starost precej zvila. Razvidno je, da klub vedenu pojačevanje v glasilu in potom korespondence, članstvo se sedaj ne vidi druge razlike med novimi in starimi certifikati kot večji asem, ktoristi pa nobenih. Soglasno je zaključeno, da se spremeni navedeno nadaljuje kot doslej, ter do morajo s 1. januarjem, 1937, že vse člane plačevati assessment po American Experience tabeli. Do dotedne dne imajo člani na izberu način, po katerem hotejo biti zavarovani in certifikate spremeni.

Ker je razvidno, da mladinski oddelek lepo napreduje v premoženju, ter da se pomaga njegovemu razvijanju tudi v bodi, bodisi potom pridobivanju novega članstva ali drugače, ki je zaključeno, da se poselje in tozadne posetivo na svoje roke in sega na način, da se poselje in tozadne posetivo na svoje roke, ali tako poselje obnovi. Dokler je stranka pripravljena plačevati svoj dolg na mesečne obroke, je boljše, da se poselje obnovi, kakor pa prevzeti posetivo na svoje roke in tozadni na sodniji za lastniško pravico. Zaključeno je, da se poselje obnovi po 105, ter bi nam prinesli letno po 4,5% obresti na investiranje svoto: nadaljno \$11.000 State of Arkansas Road 3% of 1949 po 89 7/8, ki nam bi doprinale do 4,05%, za mladinski oddelek pa \$3.000 State of Mississippi Highway Notes, 3 3/4% of 1952 po 102 1/2, bi doprinale 3,55% letno. Soglasno je zaključeno, da se te bende kupi.

Posojilo štev. 68 (2656 So. Pulaski Road, Chicago, Illinois) bo poteklo dne 25. novembra, 1936. Stranka je plačevala po \$25.00 mesečno, kar pa ni zadostovalo za kritie zaostalih in tekmočnih obresti. Stranka želi, da se ji dovoli dva meseca, da bi plačevala po \$50.00 in kasneje več, ako se razmere preobrnijo in da v način se prazno zmenjši. Ako v tem času sprevidi, da je mogče dolg odplačati, bo poslošila za podaljšanje poselja. Ako pa vidi, da ji ni mogče vzdružiti plačevanja, da bo pravstvo predalo lastniško pravico Zvezni brez kakih dodatnih pogodb, da stranka podpiše pogodbino, da pravstvo vse novomečne obroke, ki jem je bilo vredno plačevanja, vrednost, da se stranki priznajo ugodni, kar je končno le v Zvezino korist.

Posojilo štev. 65 (15712 Parkgrove Ave., Cleveland, Ohio) je poteklo dne 13. oktobra. Stranka je zaprosila za obnovitev. Obresti so plačane, razen par centov. Stranka je imela za plačevati po \$75.00 vsake tri mesece na glavnico, česar pa ni storila. Iz naseljivih virov je poročano, da bi stranka lahko plačevala na glavnico, aki bi hotela. Zaključek seje je, da se poselje obnovi, ki bo odgovarjal našim pravilom potem, ko bo posetivo na novo ocenjeno po javnih cenilcih. Svetka posoji, ki bi znala biti preko 50% ocenjene vrednosti, pa mora biti plačana v gotovini.

Nadalje je poročano, da želi gotova tvrdika uporabiti zunanjeno steno popolja, gl. urada za oglaševalne name proti primerni ceni. Zaključeno je, da se na to prošno odobri sveto \$10.00, pod pogojem, da se isto sveto vrne čakaškemu odboru zadnje olimpijade.

Brat Kuhel, članu društva štev. 222, se dovoli tri mesečne asesmente iz dobrodelnega skladca.

Vrtec štev. 160 in društvo štev. 227 v Chicagi pridrepta skupno veselicino, predstavo dne 6. decembra. Prosijo za mali oglas.

Br. John Kuk, tajnik skupnih društv SSPZ v Clevelandu, poroča, da je njih federacija imela do \$18.700 stroškov z nabavo oblik in kap baseball-igralcev društva 198 in 204 ter Vrteč 5 in 11. Zele, da bi jim Zvezna deloma pomagala kriti te stroške. Tako vrnjeni asesment se zamena za uporabiti za plačitev bodočega asesmenta ali se ga sme uporabiti za Vrteče priredbe in zabave.

Brat Rus priporoča, da se v gl. uradu sklenjenega gledce posojil na certifikate članov. Sprejetih je bilo sicer več predlogov, a med njimi tudi eden, ki dolča, da tozadne načrt izdelja gl. upravnemu odseku do prihodnje seje gl. odbora. — Po kraju razpravi je zaključeno, da gl. upravnemu odseku, oziroma gl. upravnemu pododseku izdelka primeren načrt in ga predloži prihodnji seji gl. odbora.

Brat Zaitz apelira, da bi se zapisnike vseh sej, tudi sej upravnega pododseka, dokler ni prejel zapisnika letne seje gl. odbora, kasneje ga je pa se drugo delo v gl. uradu oviralno, da bi bili zapisniki preje izdelani in priobčeni.

DOPISI IN POROČILA ČLANSTVA

(Dalje iz 2. str.)

če imajo kako osebnost do člana, nakar stresejo kup neslavnosti na seji, misleč, sedaj sem ga pa "sfiksal".

Pravilno bi bilo, da se vsak redne zadeve rešene in seje nadaljuje v razpravi raznih problemov Zvezne in članstva. Slišajo se razni nasveti v zvezi s razvojem Vrtečev v angleško poslujočih društv, priprave za bodočnost, in drugi kontristi nasveti, nakar zaključi predsednik sejo ob 5:30 popoldne.

Posojilo štev. 65 (15712 Parkgrove Ave., Cleveland, Ohio) je poteklo dne 13. oktobra. Stranka je zaprosila za obnovitev. Obresti so plačane, razen par centov. Stranka je imela za plačevati po \$75.00 vsake tri mesece na glavnico, česar pa ni storila. Iz naseljivih virov je poročano, da bi stranka lahko plačevala na glavnico, aki bi hotela. Zaključek seje je, da se poselje obnovi, ki bo odgovarjal našim pravilom potem, ko bo posetivo na novo ocenjeno po javnih cenilcih. Svetka posoji, ki bi znala biti preko 50% ocenjene vrednosti, pa mora biti plačana v gotovini.

V zvezi s posetivo na posetivo je nadalje zaključeno upeljati preiskavo glede neplačanih davkov v vseh slučajih, kjer se je lansko leto izkazalo, da so davki le deloma ali popoloma neplačani.

Brat Kuhel poroča, da ima ponovno težkoč s najemnikom trgovine na posetivo štev. 3. Slednji želi imeti stranisce in tekočo vodo v trgovini, in ne to ga sili mestna zdravstvena oblast. Stranka obenem nima nobenega dozleta, kajti star pogoda, napravljena še med bivšim lastnikom in sedanjim najemnikom, ki hrila teh vprašanja. Moč je pogode da tudi vzdruži želi vedeti naše pogobe. Zaključek seje je, da bomo eventualno le morali napeljati vodo in druge potrebuje, ne temu pa drugi. Toda sklep v celoti je nekaj novega! In to je, da vsak navzoči član ali članica bo delčen nagrade—dobil bo za 50c pivskih listkov zastonji. Nagrade bo deležen vsak, ki bo navzoč na seji, kadar bo stranka za naprej sama plačevala najemnikovo naravnost glavnemu.

Brat Kuhel poroča, da je prejel pismo od skupnih društv SSPZ v Clevelandu, v katerem navajajo, da se je na konvenciji razpravljalo o prosti zdravniški preiskavi. Gl. tajnik se poveri nalogu, da obvesti ona društva, ki pričakujejo višjo svoto za zdravniško preiskavo, da je \$1.00 najvišja svota, ki se bo v bodi plačala za preiskave novih članov (odrstlaga cedulke), sedanje račune pa da se plača po dogovoru.

Brat Kuhel poroča, da je na dnevni redu rešiti vprašanja v zvezi s štirimi posojili na posetivo. V prvih vrednostih se gre za posojilo štev. 75 pod nombrom 3556 N. Hermitage Ave., Chicago, Illinois. Stranka nepravilno navaja, da je \$1.00 maksimalna svota, ter da je na dnevni redu rešiti vprašanja v zvezi s štirimi posojili na posetivo. Vrednost je \$1.00 za posojilo štev. 75 pod nombrom 3556 N. Hermitage Ave., Chicago, Illinois. Stranka nepravilno navaja, da je \$1.00 maksimalna svota, ter da je na dnevni redu rešiti vprašanja v zvezi s štirimi posojili na posetivo. Vrednost je \$1.00 za posojilo štev. 75 pod nombrom 3556 N. Hermitage Ave., Chicago, Illinois. Stranka nepravilno navaja, da je \$1.00 maksimalna svota, ter da je na dnevni redu rešiti vprašanja v zvezi s štirimi posojili na posetivo. Vrednost je \$1.00 za posojilo štev. 75 pod nombrom 3556 N. Hermitage Ave., Chicago, Illinois. Stranka nepravilno navaja, da je \$1.00 maksimalna svota, ter da je na dnevni redu rešiti vprašanja v zvezi s štirimi posojili na posetivo. Vred

VOICE OF ENGLISH SPEAKING
MEMBERS

"PROGRESS"

"NAPREDEK"

Make Hay While the Sun is Shining! Progressors November Dance

I VOTED for Roosevelt. I didn't know then that he would have won quite handsomely even without my vote, that he would in fact carry the State by a majority of 600,000 votes. Any child knew weeks in advance that a cosmopolitan city, like Cleveland would vote overwhelmingly in support of the New Deal, but Ohio was supposed to be definitely in the doubtful column; according to the Literary Digest forecast—poor Literary Digest!—the Buckeye State should have been a cinch for the Favorite son of the Sunflower State. So, I, and no doubt thousands like me were in no mood to take chances and thereby helped to swell the majority for the Great White Father in Washington.

With the election only three weeks old, it seems that what happened was as inevitable as the rising of the sun tomorrow morning, that it was bound to happen, that nothing else could have happened and that only the most thick-skinned could have ever doubted that it will happen. The idea of victory for Landon and his Liberty League cohorts seems utterly absurd, now that the standard-bearer of reaction is safely buried under the avalanche of votes. The Old Guard, and particularly its candidate, instead of appearing like a menace presents now that the battle of votes is over a rather pathetic picture. One is even inclined to entertain feelings akin to pity for the fire and brimstone belching clerical rabble-rouser of Royal Oak—now that the impact of an enraged public opinion has sent this fascist would-be Messiah reeling into rather unexpected but no less deserved oblivion.

I am not sorry that I feel sorry for the vanquished. It shows that I am human and that I want to remain, always. But neither do I feel sorry for giving Roosevelt the vote he evidently didn't need. I am in a forgiving state of mind, which, however, should not be confused with forgetting.

I am not forgetting that if Landon had won I would today feel entirely different than I do, in fact, I know I would feel distinctly uncomfortable. Just as surely as the verdict at the polls is viewed, and very properly so, as an indication that the American people as a whole would prefer any kind of reasonable and necessary "regimentation" to the regimentation in the breadlines, the victory for Landon would be interpreted as a command to turn sharply to the Right, which could not result in anything but gradual demoralization and the eventual collapse of Democracy as a system of government.

I am not forgetting that had Roosevelt been defeated every bigot and demagogue, every political shyster and every-preacher of "rugged individualism," big or small, that walks or crawls the land would leap with joy, demanding that a swift end be made of "coddling the unfit"—the swifter the better; that every liberally thinking person, not to talk of radicals, would be told to quit his nonsense or suffer the consequences—in short, after a campaign during which supposedly responsible persons hadn't the least compunction about calling a middle-of-the-road liberal like Roosevelt "a Communist" and "anti-God," this land of ours would be fairly on the way to becoming a witch-hunters paradise. Hearst and Coughlin would be automatically enthroned as keepers of our national conscience—hardly a rosy prospect, especially for us who are but one or two generations removed from Europe.

As to the radical minority parties that lost more votes than ever on account of the peculiar situation that developed this year, there is no need to feel sorry for them, or their leaders. They continue to act as the shock-troops on the American political scene. A Thomas or a Browder has a pretty clear conception of the part he plays in the making of America, I am sure. They may not win popular acclaim and political offices, but their ideas go marching on—their place in history is secure.

The outcome of the election seems salutary, also, from the immediate and practical standpoint. The steel industry is announcing a "voluntary" increase of the workers' wages, which means that the big shots are beginning to realize the growing strength of the Labor movement and the importance of the part it played in the election. Simultaneously, the big corporations are disgorging some of their reserve-fat by declaring extra-large dividends in order to escape the surplus profits tax, "which is all to the good."

This turn of events, among other things, should help the SSPZ in recruiting new members. We should utilize the improving conditions by going out and button-holing every young man or young woman of our acquaintance, reminding them of that promise they made—that they will join as soon as things begin to look better. Things not only look better, they are better. The American capitalist system has survived another crisis, in spite of all it did to prevent it, and there is every reason to believe the country is again entering a period of great industrial and commercial activity. It is up to us, individually and collectively, to make the most of the opportunity—to make hay while the sun is shining. Come on, everybody, let's go!

—V. J. G.

Little Red Schoolhouse

A Boner

A teacher was reading to her class when she came across the word "un-aware." She asked if anyone knew the meaning. One tiny girl raised her hand timidly and gave the following definition:

"Unaware is what you put on first and take off last."

* * *

Fluent

Note from teacher on Betty's report card: "Good worker, but talks too much."

Note from Father over signature on back of card: "Come up sometime and meet her mother."

* * *

Given Name

Rosalie, a first-grader, walking with her mother, spoke to a small boy.

VOICE OF ENGLISH SPEAKING
MEMBERS

"PROGRESS"

"NAPREDEK"

GLAS ANGLEŠKO GOVORE-
ČIH ČLANOV

VICTORIAN NEWS

CHICAGO, Ill. — Here's a bit of news. Our popular member, sister Anne Torta, is now the proud mother of a fine daughter. The blessed event occurred on November 4. Barbara Elaine is the youngster's name, and all three members of the family are getting along beautifully.

Tuesday is really getting to be a bowling night. Every week finds interested members out in the 52nd hundred block on West 22nd St. Besides doing a little work the "gang" manages to have a good time too. There's a rumor about that the Trail Blazers and Victorians are going to get together for a few games—what?

Hope you all have a nice Thanksgiving!

Joan

PAY YOUR LODGE DUES ON TIME

Back Dues Should Be Paid By End
of Year

Members of SSPZ you know it's hardest for your lodge secretary to keep his or her records straight, if you do not pay your lodge dues regularly. If you do not pay your dues, say for 2 months, 3 months or 6 months, it's very hard to pay all in one lump sum.

There are many, many cases where a member does not pay his or her dues for a number of months and finally decides to drop out of the lodge and organization. This is not a very sportsmanlike way of paying up. In many cases the member does not say he is dropping out until 2 or 3 months after the secretary has been paying his or her assessment for him.

If this member has been a good paying member all the years of membership, the secretary most always pays the dues, instead of lapsing said member. Now in plenty of cases, after the secretary carries the member for a number of months, the member says he is dropping out and either the lodge or secretary has to stand the expense.

I am staying here for a short time,

I hope, in order to get my constitution functioning properly and at the same time to join brother Sirca in his "screaming party."

Two Challengers Meet

By Pete Elish

It has been quite some time that Brother Anthony Sirca has been convalescing at Mercy hospital, Pittsburgh, Pa., but Bro. Sirca hasn't been lonesome, because his many friends have visited him.

A month ago I jokingly told Bro. Sirca to move and make room for me, little realizing at that time that my request would be granted. Now, as a fellow patient, I extend my deepest sympathy to Bro. Sirca, because I realize through experience that hospital is no fun, especially when you are thinking of a knife cutting flesh—your own flesh. Kind Mr. Sirca has told me that besides knives they use saws, hacksaws, axes, drills—all very pleasant indeed!

My generalization, unbiased as it is, is that hospital is fun if you are in perfect health and just on a visit there. If I were to take Bro. Sirca's advice it would run something like General Sherman maxim, "war is hell!" I doubt Bro. Sirca's serious suggestion for I still have until tomorrow to feel the knife. Anthony Sirca loves the hospital so much that he is asking through this column for a goat so that he could be hauled home on his wheel cart.

I am staying here for a short time, I hope, in order to get my constitution functioning properly and at the same time to join brother Sirca in his "screaming party."

United Lodges SSPZ

CLEVELAND, O. — The members are requested to attend the meeting of United Lodges Sat. eve., November 21, 1936 at Slovene Workmen's Home, Waterloo road.

The meeting will be called to order at 8 p. m. sharp.

The United Lodges will also sponsor a get-together meeting and party for the two local Vrtec lodges Friday, Dec. 4 at Slovene Workmen's Home.

So all you Vrtec members remember the place and date and if your parents would like to come along by all means have them come along. Admission is free.

Vrtec No. 11 orchestra will furnish the music for the event.

John J. Kikol, Sec'y

EDITOR'S NOTE

E. L., Burgettstown, Pa. — Your letter, as the post stamp shows, was mailed on November 10, in the morning, and arrived at the office of "Napredek" the following morning, Wednesday, November 11, when the paper was already on press. In the future, please, mail your reports earlier.

Will Roosevelt Go Left?

Mr. Roosevelt's smashing triumph has left the country dazed and happy. A Roosevelt victory had been expected by most of the political observers, but an electoral vote of more than 500 and a popular majority of about nine million are more than a victory. They are the crushing, unmistakable answer of the American rank and file to all the powers and principalities of reaction, now and to come. It is still hard to believe, but true. And each man in his own heart is happy that he stands massed with millions of his fellows in his desire for a decent living and a decent world.

Who is the triumph? First of all, President Roosevelt's. In the face of one of the most rancorous campaigns in our history, the election is a tribute at once to his statesmanship and his showmanship. Despite returning prosperity, despite the political advantage of the work-relief rolls, another man in Mr. Roosevelt's place might easily have lost. He might have fallen prey to the opposing newspaper campaign, to the red scare and the atheist scare and the pay-envelope scare, to the huge campaign funds that were loosed against him. It was Mr. Roosevelt's tactics and timing, his talent for exposition, his sustained energy, his unruffled good humor—above all, the remarkable educational job he did in his whole campaign—that were such large factors in his victory.

He is a triumph also for labor, which now emerges from this election with greater political prestige than it has ever before had in American history. And it is, finally, a triumph for the good sense of the common man and his capacity to remain unfoiled.

Whose is the defeat? Not primarily Mr. Landon's. He was a little man caught in one of the blind alleys of history, forced to defend a losing cause with the rusty weapons of well-worn shibboleths like "Americanism" and "Liberty." Two weeks from now he will be the most forgotten of all the forgotten men who have sought the Presidency and have lost. A special niche will have to be carved for him in the realm of American political oblivion. But the great defeat belongs to the men behind him and the interests they stand for. The rich are grieving in America today—the du Ponts, Henry Ford, Alfred E. Smith,

the Liberty Leaguers, the big battalions of Wall Street, and their wives, who, organized in various "legions," bestirred themselves against Mr. Roosevelt with a concentrated hatred hitherto unknown. The men of ill will are grieving—William Randolph Hearst, Paul Block, the Reverend Charles E. Coughlin, the Reverend Gerald Smith, and their ilk. The unwary are grieving—and in this category we must place our contemporary "Literary Digest," of hapless straw vote fame. All these are grieving but their grief is of little importance. For the Landon minority was, like all propertied minorities, vociferous far beyond either its numbers or its place in the community life. And the Roosevelt majority was, like all majorities of the plain people, inarticulate except when it had a chance to greet its candidate and—most important—when it came to the polls.

We take it that the election was not a triumph for the Democratic Party. Never since 1912 have the people so stupidly played ducks and drakes with party lines. It was a triumph for the right: for a man, for a point of view, for a direction. The man is Mr. Roosevelt. The point of view is progressive and involves the assumption of increasing government responsibility. The direction is toward the left—that is, toward progress in social legislation, the protection of labor's rights, the curbing of big enterprise.

The American people have, in short, given Mr. Roosevelt a mandate. When they elected him by a landslide in 1932 their vote was mainly a protest against Mr. Hoover and his policies. When they reelected Mr. Roosevelt in 1936, by an even bigger landslide, they placed their stamp of approval not only upon him but upon his policies as well. They have shown that, for all the charges of radicalism hurled at Mr. Roosevelt during the campaign, they want those policies continued and extended. "We have only just begun to fight," repeated Mr. Roosevelt again and again in his Madison Square Garden speech. And the applause may be read in the election returns.

We would like to take Mr. Roosevelt at his word. We should like to believe that this fight of his—against the vested interests, against the holding companies and the market riggers,

against labor spies and company unions and slums—is really only in its initial stage and that the best is yet to come. But we must beware of being over-sanguine. Mr. Roosevelt had four years of the Presidency, and after four years the will to reform slackens unless it is deeply rooted and massively fortified. Mr. Roosevelt has reason to be a tired man. He is also a sensitive man. He does not like being disliked and being hounded as a traitor to his class. He is, most important of all, limited in his vision by his antecedents, his education, his class roots. Already there is talk of healing the scars of battle, and there will be more of the same talk for the next months. By all means let us have peace. But let us not fling away all the fruits of victory in our desire for the goodwill of all groups.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to carry out over the next four years the mandate the people have given him. What remains is that the workers and the farmers and the liberal middle-class groups shall build a framework within which this can be done.

The Nation

An Object Lesson

The teacher was trying to impress on the children how important had been the discovery of the law of gravitation.

"Sir Isaac Newton was sitting on the ground, looking at the tree. An apple fell on his head and from that he discovered gravitation. Just think, children," she added, "isn't that wonderful?"

We would like to take Mr. Roosevelt at his word. We should like to believe that this fight of his—against the vested interests, against the holding companies and the market riggers,

against labor spies and company unions and slums—is really only in its initial stage and that the best is yet to come. But we must beware of being over-sanguine. Mr. Roosevelt had four years of the Presidency, and after four years the will to reform slackens unless it is deeply rooted and massively fortified. Mr. Roosevelt has reason to be a tired man. He is also a sensitive man. He does not like being disliked and being hounded as a traitor to his class. He is, most important of all, limited in his vision by his antecedents, his education, his class roots. Already there is talk of healing the scars of battle, and there will be more of the same talk for the next months. By all means let us have peace. But let us not fling away all the fruits of victory in our desire for the goodwill of all groups.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to carry out over the next four years the mandate the people have given him. What remains is that the workers and the farmers and the liberal middle-class groups shall build a framework within which this can be done.

The Nation

The Nation

The teacher was trying to impress on the children how important had been the discovery of the law of gravitation.

"Sir Isaac Newton was sitting on the ground, looking at the tree. An apple fell on his head and from that he discovered gravitation. Just think, children," she added, "isn't that wonderful?"

We would like to take Mr. Roosevelt at his word. We should like to believe that this fight of his—against the vested interests, against the holding companies and the market riggers,

against labor spies and company unions and slums—is really only in its initial stage and that the best is yet to come. But we must beware of being over-sanguine. Mr. Roosevelt had four years of the Presidency, and after four years the will to reform slackens unless it is deeply rooted and massively fortified. Mr. Roosevelt has reason to be a tired man. He is also a sensitive man. He does not like being disliked and being hounded as a traitor to his class. He is, most important of all, limited in his vision by his antecedents, his education, his class roots. Already there is talk of healing the scars of battle, and there will be more of the same talk for the next months. By all means let us have peace. But let us not fling away all the fruits of victory in our desire for the goodwill of all groups.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to carry out over the next four years the mandate the people have given him. What remains is that the workers and the farmers and the liberal middle-class groups shall build a framework within which this can be done.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to carry out over the next four years the mandate the people have given him. What remains is that the workers and the farmers and the liberal middle-class groups shall build a framework within which this can be done.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to carry out over the next four years the mandate the people have given him. What remains is that the workers and the farmers and the liberal middle-class groups shall build a framework within which this can be done.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to carry out over the next four years the mandate the people have given him. What remains is that the workers and the farmers and the liberal middle-class groups shall build a framework within which this can be done.

Will Mr. Roosevelt move left? The past years have taught us that questions like this are answered by three sets of factors. One is the nature of the economic situation and the necessities that flow from it. The second is the men in office and the philosophies they hold. The third is the strength and organization of the workers and their allies. The first two we now know. The third is in the making, and it is the most important of all. Let us assume that Mr. Roosevelt has the will and the energy and the fiber to